

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnništvo in ekspedija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 3.

V Ljubljani, v četrtek, 4. januarija 1894.

Letnik XXII.

Vabilo na naročbo.

S 1. januarijem pričanja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta . 3 gld.
Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto . 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.
Pol leta . 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravnništvo „Slovenca“.

Slovinci v državnem zboru.

(Dalje in konec.)

Poslanec dr. Gregorec je odgovarjal dr. Mengerju, ki je kdo vé kolikokrat že očital bivšemu ministrskemu predsedniku grofu Taaffeju, da ni dognal sporazumljenja narodov. Govornik pravi, da nekaj krivice pač zadeva grofa Taaffeja, ali glavni vzrok, da se sprava ni izvela, leži drugje. Za spravo je treba dveh, ki se spraviti hočeta. Če tega ni, sprava ni mogoča. Kar se tiče Slovencev, moramo odločno oporekati, da bi se spraviti ne hoteli.

Govornik je bil svoj čas, ko so valovi fakijske epozicije bili najhujši, vrednik dvema listoma, slovenskemu in nemškemu, in je imel najlepšo priložnost, opazovati, kako je bilo takrat. On je opazoval delovanje nemškega časnikarstva in mora reči, da Nemci niso nikdar toliko hujskali zoper Slovane, kakor tedaj. Časopisi so iz Nemcev kar iztirali vsak duh spravljivosti. Da se sprava ni dosegla, krivi so

največ dr. Mengerja somišljeniki. Poslednji čas se Jugoslovani večkrat imenujejo, kakor so se poprej. Povod temu je, da so izstopili iz Hohenwartovega kluba in osnovali svoj klub. Govornik je potem obširno razpravljal, zakaj so on in njegovi somišljeniki osnovali svoj klub in opravičeval ta njih korak.

Ko je govornik natančno razpravljal, kako je prišlo do koalicije in je pri tem hudo prijemal grofa Hohenwarta, je nadaljeval: Preprečila se je Taaffejeva volilna reforma in s tem temeljita prememba notranje in vnanje politike, Grof Taaffe ni predložil volilne reforme, da bi se le pomagal iz zadrege, temveč je bila stvar dobro premišljena in krona jo je odobrila. Odstopivša vlada ni bila parlamentarna vlada, temveč vlada Njega Veličanstva cesarja. Volilna reforma bi bila premenila notranjo in vnanjo politiko. To se je zaprečilo. V prvi vrsti hotel je grof Taaffe popraviti silno krivice. Po poslednjem ljudskem številjenju je 5,716.000 mož, starih 24 let, ali od teh jih je 1,732.075 volilcev. Od 1000 ljudij jih 697 nima volilne pravice, ker so tako revni, da še 5 gld. davka ne plačujejo.

Gospodujoči razredi pa vendar tem revežem nakladajo vso težo vojaške dolžnosti in indirektnega obdačenja. Dve tretjini državnih dohodkov izvira iz indirektnih davkov. Le pravično je torej, da se tem revežem tudi da volilna pravica. To je hotel grof Taaffe.

Grof Taaffe je hotel s svojo volilno reformo sicer pustiti sedanje volilske privilegije, ali bi jih bil naredil za iluzorične, ko bi bil uvel skoro občno volilno pravico. S tem bi pa bil uničil sedanjo silo liberalne stranke.

Da je temu res tako, pač to najbolje dokazuje, da je bil nastal tak strah mej liberalci. Strah je prešel tudi na ogerske liberalce. Mažarski listi so takoj spoznali, da se na Ogerskem ne bi mogli ustavljati razširjenju volilne pravice, s čemur se izpodbijejo tla mažarskemu liberalizmu.

Potem je govornik pojasnoval krivice volilnega reda na Ogerskem, kjer je mej 17 milijoni prebivalcev 84.000 volilcev. Na Ogerskem je volilni cenzus tudi nejednak. V nekaterih krajih volijo vsi, ki plačajo 8 gld. 10 kr. davka, v drugih, to je slovaških, srbskih in rumunskih komitatih, pa volijo še le tisti, ki plačujejo po 72 gld. 80 kr. davka. Poleg tega voli na Ogerskem vsak mažarski plemenitaž, če tudi nič davka ne plačuje. Tako se je pripetilo, da rumunski župan ni volil, ker ni plačeval 72 gld. 80 kr., pač pa je volil njegov svinjski pastir, ki je bil plemenitaž. Iz tega je razvidno, od kod da prihaja, da v ogerskem državnem zboru sedi 417 Mažarov, 10 milijonov Nemažarov pa nima nobenega zastopnika. Od tod prihaja, da mažarski šovinizem upa razgrajati proti kroni, skupni vojni in katoliški cerkvi in temu ne ugovarja nemažarska večina dežele, kajti poslednji so usta zamašena.

Nemški, italijanski in mažarski liberalci gospoduje v Avstriji in narekujejo notranjo in vnanjo politiko. Liberalno gospodarstvo je na slabih nogah, ter se opira le na nepravilne volilne predprave. Taaffejeva volilna reforma bi se bila vsprejela z navadno večino, kajti Poljaki bi že bili našli kak izhod v svoji deželni avtonomiji. Nemški liberalci so bili jako potruti. Plener je že videl slovansko federacijo, in grof Wurmbrandt Avstrijo razbito v departemente po narodnostih. V tem je liberalcem prišla pomoč.

Nato je govornik govoril o znanih pogajanjih, predno se je sestavilo novo ministerstvo in obširno razpravljal slabe strani vladnega programa, da bode volilna reforma, ki se sedaj vpelje, le liberalcem v korist.

Stališče slovensko-hrvatskega kluba sta pojašnjevala dr. Laginja in Spinčić. Pojašnjevala sta v jako rezkih besedah odnošaje na Primorskem in napadala koalicijo in tudi novo vlado.

LISTEK.

Kako se človek na potu uči.

Comme on s'instruit en voyageant. — Napisal J. Méry.

(Dalje.)

Št. 1. „A to je oni trg, kjer stoji slop, kakor pri nas v Parizu . . .“

Št. 2. „Da. To se pravi, da je oni iz marmorja, naš pa iz bron; sicer pa čisto tak . . .“

„Popolnoma. Zvečer sta videti čisto jednaka. Kot dve kaplji vodé. Videl sem ga vsak večer, ko sem šel iz kavarne ‚pri zlatem levu‘, na voglu, saj veste . . .“

„Da, da, na tistem voglu memo knjigarja Merle.“

„Hej, Vi poznate Merla?“

„Prav dobro; izvrsten dečko . . .“

„Da; in Francoz.“

„Se-vé, on se zove Merle!“

„Ej, koliko neumnosti sva midva že včasih skupaj napravila!“

„A?“

„Kako zavete Vi ono vasico, kake tri do štiri ure od Rima? . . . Ta vasica . . . ime mi je na jeziku . . . Gré se mimo onega velicega poslopja . . .“

„Kapitolija?“ . . .

„Ne . . . da, da. Ide se mimo Kapitolija, toda nato greste navzdol . . . Ah, da! Sedaj se spomnim, da sem pozabil poiskati gospoda Asquier-a radi naročil . . .“

„O, gospoda Asquier-a poznam prav dobro; stanuje na onem lepem trgu, kjer so marmornate stopnjice k vodnjaku, ki je tak, kakor kaka ladija.“

„Da, poleg propagandinega semenišča . . . Pisal bodem gospodu Asquieru iz Livorna . . . Zatem greste po jako dolgi poti, kjer so razni slavoloki . . .“

„Dva sta . . .“

„O, več . . .“

„Jaz sem videl samo dva, k večjemu tri . . .“

„Recimo štiri . . .“

„Ne verjamem . . . Toda čakajte, saj jih lahko preštejeva . . . Jeden stoji, ko greste s Kapitola; jeden, spet jeden . . . Jeden pa poleg cerkve . . .“

„No, to je vse jedno . . . trije ali štirje . . . Pred Vami je eno poslopje, kjer so se morali boriti kristijani z orosloni . . .“

„Ako prav natančno in vestno štejemo, so vendar-le štirje; pozabili smo oni slavolok tam doli, kjer stojé tisti kupi opeke . . .“

„Da, štirje so . . . Kedar imate za seboj ono pagausko gledišče, zavijete po veliki cesti na levo.“

„Znam; tista, ki je tako zelo prašna.“

„Da, zelo prašna . . . Idite naprej in prišli bode do neke cerkve, poleg katere je lukserski obelisk . . .“

„In stopnjice, po katerih se gré po kolenih . . . Ali ste šli po teh stopnjicah?“

„Ne . . . Idite še vedno v isti meri naprej, in ko zapustite mesto, tudi. Naposled dospete do neke vasi . . . Kako zavete le-to vasico?“

„Čakajte . . .“

„O Veliki noči je tamkaj neka slovesnost . . .“

„Znam, znam . . . pleše se . . .“

„Da, da, Vi poznate ta kraj. Vidite, tu sem zajutrkoval nekoč s knjigarjem Merlom. Dali so nam mleka in pa velikonočnega jagnjeta. Za trintrideset novcev zajutrkovala sva kot bogova. Tri paole!“

„Na krovu je nekak šum in ropot . . . Mislim, da je prišla carinska komisija . . .“

„Kje se bode ustavili v Livornu?“

„V hotelu ‚Quercia reale‘.“

„Jaz pa pri ‚črnem orlu‘, poleg kanala.“

„Bi se Vam li ne zdelo umestno, pogledati tudi malo v Pizo?“

„Poznam Pizo do cela.“

„Tudi jaz . . . Torretorta.“

Politični pregled.

V Ljubljani, 4. januarja.

Deželni zbor. V češkem deželnem zboru predlagal je dr. Solc, da se zakonito določi enakopravnost obeh deželnih jezikov v javnih uradih. Če mi pomislimo, kako je upravno sodišče utemeljilo svojo razsodbo zstran slovenskih napisov na ulicah v Ljubljani, pač moramo reči, da je Solčev predlog popolnoma umesten. Le to mislimo, da ne gre, da bi deželni zbori sklepali take zakone. Izvršilne zakone državnim osnovnim zakonom naj bi sklepal državni zbor. Posebno čudno se nam zdi, da sedaj, ko se snuje slovanska koalicija pridejo s takim predlogom. Večina avstrijskih Slovanov se nikakor ne more s tem sprijazniti, da bi se take stvari obravnavale v deželnih zborih. Kakošna bi bila narodna enakopravnost ko bi odločevali o njej deželni zbori moravski, sleški, gališki, štajarski, koroški, tržaški in isterski. Dr. Vašaty je pa predlagal, da se za Čehe osnuje posebno najvišje sodišče. Ta predlog je pač posledica tega, da pri najvišjem sodišču na Dunaju prezirajo češčino. Ker pa predlog diši po češkem državnem pravu, gotovo pri sedanjih razmerah zakon ne postane. Najbrž oba omenjena predloga v odsekah obležita. — Rusini mislijo v deželnem zboru gališkem predlagati, da se pomnoži število rusinskih gimnazij in učiteljskih. Glasovanje o tem predlogu bo baje odločilo, ali se Rusini pridružijo slovanski koaliciji ali ne.

Ruski general Gurko je nevarno bolan. O njegovi bolezni se po nemških listih piše že več mesecev. Ruski listi so pa o tem trdovratno molčali. Menda so bili dobili strogo povelje, da ne smejo ničesa pisati o bolezni varšavskega generalnega guvernerja. Gurko velja za jednega glavnih podpor sedanje vladne sisteme v Rusiji. Odlikoval se je ves čas kot silen nasprotnik Poljakov. O vzroku njegove bolezni se različno govori. Nemški listi so poročali, da so ga hoteli otrovati, ali mu je zdravnik dal protizdravila, ki so mu toliko pomagala, da ni precej umrl. Ruski „Graždanin“ pa sedaj trdi, da si je bolezen nakopal pri zadnjih veličih vojaških vajah in se mu je s prva naredil mehur na nogi, za katerega se ni dosti zmenil. Noga je začela otekati in bolezen se je razširila na život. Poslednje dni ga je zadel mrtvoud in mu otrpnil vso levo stran. Sedaj se v postelji niti ganiti ne more. Zdravniki sodijo, da je ni več nobene rešitve. Za Rusijo bi bila njegova smrt precejšnja zguba, ker je Gurko jeden najboljših ruskih generalov.

Vstaja na Siciliji. Po poslednjih poročilih je na Siciliji že popolna vstaja, posebno v pokrajinah. Palermo in Trapani vse vre. Veliki neredi so bili zadnje dni v Partinicu, Pietrapiezi, Corleonu, Mazzari, Marincu, Salaparuti, Buteri, Campobellu, Mazzari in še več drugih krajih. V Mazzari so zažgali pošto, brzojavni urad, davkarstvo, sodišče in občinsko hišo. Vojake so kar kamenali. Jeden vojak je ranil tri kmete, baneč se. V Marincu je bil boj me kmeti in vojniki ter je več mrtvih in ranjenih. V Pietrapiezi so razgrajalec zažgali več hiš, zlasti ura-

dov. Bil je tudi boj mej vojaki. Pet oseb je mrtvih več ranjenih. — Vojaškemu poveljniku na Siciliji mislijo dati neomejena pooblastila, da sme z vso silo in ostro postopati. Da bi z lepa kaj opravili, je obupal tudi že Crispi sam.

Nemiri na Siciliji se nadaljujejo. Tako so delavci, ki so delali železnico pri Castelvetranu, napali davčno in carinsko ter sodnijsko poslopje in je zažgali. Oprostili so vjetnike, ki so že dlje časa bili zaprti na finančni straži. Policija je k sreči obvarovala pošto in brzojavno poslopje ter občinsko hišo. Več ljudij so zaprli. — Crispi se še malo nadeja, da se mu bode morda posrečilo napraviti red na Siciliji. V kratkem pojde sam tjakaj. Zanaša se na svoj vpliv. Nekatera delavska društva bodo baje podpirala njegovo prizadevanje. Nekoliko baje mislijo pomanjšati davke na Siciliji, vpeljati razne gospodarske reforme in prestaviti več nepriljubljenih uradnikov. Na Siciliji bi bilo potrebno koristnih narodno-gospodarskih reform, ali ne vé se, če jih bode sedanja vlada mogla in hotela izvesti. Delati bi se moralo na to, da Sicilija dobi samostojen kmetijski stan. Seveda kaj takega izvesti je težavno in za to bi bilo potrebno tudi mnogo denarja, katerega pa italijanski državni blagajni primanjkuje.

Osvobojenje zatožencev aigues-mortekih je dalo povod izgreedom v nekaterih italijanskih mestih, kakor je že bilo pričakovati. Tako so v Genuvi po noči izbili s kamenjem grb s francoskega konzulata. Policija je pa razgrajalec hitro razgnala in dva zaprla, drugi so pa zbežali. Italijanski listi pišejo jako ostro proti Franciji, kjer je dovoljeno kar moriti. Sicer pa tudi francoski resnejši listi niso popolnoma zadovoljni z oproščanjem izgrednikov, menda čutijo, da bi to utegnulo tudi za doma imeti slabe posledice. Pri sedanjih težavnih socialnih razmerah se je bati, da bodo razni nezadovoljniji dobili veči pogum, ko vidijo, da se je več morilcev pred sodiščem osvobodilo. Sicer pa baje krivda zatožencev ni bila popolnoma jasno dokazana. O mnogih zatožencih je bilo precéj dvomljivo, če so pravi pobijalci. Po znanih izgrelih je bila policija zaprla več znanih malopridnežev, ali pri mnogih je manjkalo dokazov, da so pri pobijanjih zares bili zraven. Pri obravnavi je bil tudi italijanski konzul, kar je pa baje le nekoliko pripomoglo, da so morilce bolj gotovo oprostili.

Cerkveni letopis.

Zidanie nove cerkve v Trnju.

Iz Trnja na Pivki 1. jan.

Mnogo let že čakajo Trnjani nove cerkve. Po trudu bivših duhovnih pastirjev nabiralo se je več let za zgradbo nove cerkve in nabrala se je doslej vsota blizu 6000 gld. Po vsemi bivšega kurata č. g. Fr. Lakmayerja so duhovnjiki skladali denarje, kolikor je to ubogim pivčanom mogoče, in lansko leto jeli so voziti tudi že kamenje za novo cerkev. Spomladi hočemo delo nadaljevati, apnenico kuriti, pesek privazati in doneske pobirati. Seveda pa nam je pred vsem treba še denarja in zato se obračamo z novo prošnjo do slavnega občinstva, da nam z denarnimi doneski pospeši naše tako potrebno delo.

„Superbe! — Zemeljski potres napravil je, da je stolp poševen.“
 „Poznate li Florenco?“
 „O, dà! — Dolgočasno mesto.“
 „Zelo dolgočasno. Ste-li videli, kakó lomijo kamenje v Florenci?“
 „Parbleu! najmanj stokrat; lepo je! In Vi poznate tovarno za porcelan?“
 „Brez dvojbe; izdelki so jako lepi.“
 „Kakó pravite Vi oni vasici, kjer izdelujejo slamnike?“
 „Čakajte, saj vem; ljubka vasica z vodnjakom. Mi smo tamkaj zajuterkovali... Velik hotel... Kako vraga se zove ta-ta vas?“
 „No, na imenu ni naposled nič ležečega... mislim, da se pravi Boboli...“
 „Da... ne, ne... nekako podobno...“
 „Boboli, dà, dà, Boboli; ženske v Boboli pečajo se z izdelovanjem slamnikov. Tanke protke imajo, prav kot vretenca.“
 „In one zaslužijo dva, tri, štiri franke na dan. Nekatero so prav lepe.“
 „Da prav lepe, kot ženske sploh, vlasti pa še Italijanke; kaj pravite o Neapolitankah?“
 „Neapolitanke imajo prav lepe oči, toda preveč suhotne so in polt jim je preveč rujava.“
 „Toda kakšne ženske!“
 „Dà.“
 „Kot demoni!“
 „V Napolju se človek dobro zabava.“
 „Imenitno; samo prevrče...“
 „Vlasti po leti.“
 „Meseca avgusta.“
 „Ali ste bili kedaj na Vezuvu?“
 „Enkrat, samo enkrat... Prehladil sem se bil pri tem strašno. Pibal je veter grozno močno. Petnajst dni ležal sem v postelji in puščati sem si moral dati.“
 „Jaz pa nisem imel nikdar časa, da bi šel na Vezuv... Toda ne! Neki dan zgovoril sem se s tremi ali štirimi prijatelji, da nepravimo izlet na Vezuv. Bila je ravno nedelja. Tu mi sporoči naš korespondent, da naj pridem v njegov komptoar, da uravnava neki račun. Bila je neka napaka notri, diferencija petintrideset tolarjev je dobro dobiti in ni dobro zgubiti. Šel sem k njemu; on stanuje v cesti sv. Filipa, pred cerkvijo, uprav kmetško cerkvijo; je-li veste zanjo?“

(Konec sledi.)

Vsak še tako majhen dar sprejemamo s hvaležnostjo. Stara, nizka cerkva sv. Elije je poprej kapeli podobna kakor kuracijski cerkvi in že l. 1880 je veleč. knšk. ordinarijat spoznal za nujno potrebo, da se zgradi nova cerkev. Ob nedeljah in praznikih je cerkva natlačena in najmanj tretjina ljudij ne more najti prostora v cerkvi. Vrh tega dehaja obilno ljudij tudi k službi božji iz dveh sosednih duhovnij, koder je le ena služba božja zjutraj, v Trnju pa je vselej ob 10. Kaj pa še le po leti, ko nastane v nizki in mali cerkvi taka soparica, da se vse skuha na človeku in duhovniku, ako ni trdnega zdravja, ni prestajati mogoče. Iz tega je razvidno, da je kaj darovati za našo novo cerkev to isto kakor darovati za misjonsko namene. Čestilcem sv. Cirila in Metoda povemo, da bode v novi cerkvi en oltar posvečen tudi tema dvema svetnikoma.

Meseca novembra in decembra darovali so ti-le dobrotniki za zgradbo nove cerkve v Trnju: P. Belavec in S. Kristan iz Klenka sta nabrala po postojnskem okraju 29 gld. 40 kr. P. Bohinec nabral 50 gld. Č. g. Ant. Fetih-Frankheim, župnik v St. Jerneju, 5 gld.; č. g. Šim. Smitek, kapl. v Mošnjah, 1 gld.; č. g. Ant. Možnarec, dekan v Kranju, 10 gld.; č. g. Mih. Tavčar, dekan v Žužemberku, 10 gld.; č. g. Matija Kolar, župnik v d. M. Polju, 3 gld.; č. g. Jan. Müller, kapl. v M. Polju, 2 gld.; Neimenovana oseba 100 gld.

Bog povrni tisočero in obudi mnogo novih dobrotnikov!

Peter Bohinec,
kurat v Trnju, P. S. Peter.

Slovstvo.

Družba sv. Mohorja leta 1893.

(Konec.)

č) Ljubljanska škofija. Zastavo nosi pri Mohorjevi družbi, kakor se spodobi, ljubljanska škofija z orjaškim številom 23 232 udov, ki se tako-le razvrsté po dekanijah.

	L. 1892.	L. 1893.	
1. Cirknica	918	909	— 9
2. Idrija	956	970	+ 14
3. Kamnik	1489	1482	— 7
4. Kočevje	181	143	— 38
5. Kranj	1836	1847	+ 11
6. Leskovec	1097	1039	— 58
7. Ljubljana	3283	3359	+ 76
8. Loka	1664	1729	+ 65
9. Moravče	1134	1193	+ 59
10. Postojina	623	672	+ 49
11. Radovljica	1824	1858	+ 34
12. Ribnica	1144	1093	— 51
13. Rudolfovo	933	933	—
14. Semič	918	816	— 102
15. Šmarje	957	876	— 81
16. Šmartno	806	780	— 26
17. Trebnje	1310	935	— 375
18. Trnovo	359	361	+ 2
19. Vipava	585	628	+ 43
20. Vrhnika	1051	1064	+ 13
21. Žužemberk	—	545	+ 545
Vkup	23077	23232	+ 155

Napredovali smo torej za 155 udov; lani za 2351; leta 1891 za 1853; leta 1890 za 664; leta 1889 za 1543; leta 1888 za 3222. Časten napredek!

d) Tržaško-koperska škofija. V tej škofiji je letos število Mohorjanov največ poskočilo, namreč za 237 udov. Lani je bilo napredka za 140; leta 1891 za 125; leta 1890 za 133; leta 1889 za 135; leta 1888 za 243.

Po dekanijah:

	L. 1892.	L. 1883.	
1. Buzet	8	20	+ 12
2. Dolina	430	450	+ 20
3. Jelšane	222	225	+ 3
4. Kastav	40	46	+ 6
5. Koper	191	200	+ 9
6. Karkavec	96	138	+ 42
7. Opčina	330	343	+ 13
8. Osp	135	135	—
9. Pazin in Pičau	45	44	— 1
10. Piran	31	29	— 2
11. Tomaj	322	336	+ 14
12. Trst	795	920	+ 125
13. Druge	6	2	— 4
Vkup	2651	2888	+ 237

e) Druge škofije. Izmed drugih škofij je najlepše napredovala naša „brača“ onostran velike

luže. To nam je vesel dokaz, da se i naši rojaki v daljni Ameriki trdno oklepajo materinščine. Da bi vedno tako ostalo! — Zal, nazadovala je razmeroma precej somboteljska škofija. „Med ogerskimi Slovenci se na žalost naša družba ne more prav udomačiti; letos je v somboteljski škofiji 22 udov manj kot lani; ostalo jih je le še 189, namesto da bi jih bilo po razmerju vsaj kakih 600.“ (Dr. ogl.)

IV. Vsak ud dobi i letos šestoro knjig, ki obsegajo vkup 85 tiskovnih pol (lani 77). Med Slovence roma torej letos 344.888 Mohorjevih knjig (lani 346.218) s 4.878.830 tiskovnimi polami. — V 43 letih razdelila je Mohorjeva družba med Slovence vkupe 4.794.881 dobrih slovenskih knjig. Čast in hvala iskrena zato nji, neumornemu odboru, marljivim poverjenikom in gg. p. sateljem, iskrena hvala pa zlasti Njemu, ki da našemu delu toliko vspeha!

V. Računi kažejo dohodkov 63.834 gl. 16 kr., troškov 63.806 gl. 35 kr., preostanka 27 gl. 81 kr. Družbini matici je prirastlo 1557 gl. 40 kr. Matična glavica znaša 23.959 gl. 40 kr. gotovine in v obligacijah 200 gl.

VI. Sklepam z besedami „družbinega oglasnika“: „Bodi v.e to Mohorjanom povod ponovljene gorečnosti za družbo in pa poseben opomin, naj na čast sv. Mohorju pridno in pobožno molijo vsakdanjo družbeno molitev, vsled katere smo in bomo prejeli gotovo še mnogo dobrot v prospeh Mohorjeve družbe in vsega slovenskega naroda.“ Fiat! Mohorjan.

Slovenska Matica.

97. odborova seja dne 21. decembra 1893.

(Konec.)

Za lansko leto je plačalo 2003, za letos 2058 letnikov.

Od zadnje seje je pristopilo društvu vnovič ali na novo 152 društvenikov, in sicer 2 ustanovnika, 137 letnikov in 13 naročnikov.

A) Kot ustanovnika:

1. Knjižnica okrajna učiteljska v Šmarji pri Jelšah. 2. Dr. Štor Franc, odvetnik v Ljubljani.

B) Kot letniki:

1. Avčin Franc, trgovec v Trnaji. 2. Bavec J., bogoslovec v Zagrebu. 3. Benčina Ivan, trgovec in posestnik v Starem trgu pri Ložu. 4. Dr. Bezjak Janko, c. kr. priprav. profesor v Mariboru. 5. Bežan Matej, notarski kandidat v Trebnjem. 6. Bianchi Anton, veleposestnik v Ajdovščini. 7. Blagné Antonija, trg. vdova v Št. Juriji. 8. „Bralno društvo“ v Podgradu. 9. „Bralno društvo“ pri Sv. Ivanu. 10. Brinšek Ivan, učitelj na Rečini. 11. Brodavec Ivan, zasebnik v Trstu. 12. Budinek Franc, župan in trgovec v Kranjski Gori. 13. Čuderman Ivan, kapelan v Kranjski Gori. 14. Čik Karol, kapelan v Radečah. 15. Danev Anton, učitelj na Opčinah. 16. Debelak Ivan, učitelj v Šmarji pri Jelšah. 17. Dejak Kristijan, veleposestnik v Trstu. 18. Delacorda Minka, učiteljica v Središči. 19. Dolinšek Leonija, učiteljica v Komendi. 20. Fistravec Josip, c. kr. vado. učitelj v Mariboru. 21. Gajšek Franc, učitelj-vodja v Kalobji. 22. Gergolet Andrej, kapelan v Dornbergu. 23. Gnjezda Ivan, žel. uradnik na Rakeku. 24. Godec Iv., župnik v Rožeku. 25. Goriup Ivan, deželni poslanec na Opčinah. 26. Gregorevčič Franc, posestnik z Malega Vrha. 27. Gruden Ivan, posestnik v Jeličenem Vrhu. 28. Hafner Fran, c. kr. poštni asistent v Trstu. 29. Hebat Franc, vikar na Vojščici. 30. Hecl Avgust, župnik v Marnbergu. 31. Herzog Anton, učitelj pri Sv. Križu. 32. Hinčič Ferdinand, učitelj v Tolminu. 33. Ipavec Alojzij, c. kr. davkarski uradnik v Logatecu. 34. Jager Ivan, stud. techn. v Zagrebu. 35. Jagodic Josip, trgovski v Brežicah. 36. Janežič Josip, veleposestnik v Stari Vasi. 37. Jodl Ivan, kapelan v Vojniku. 38. Jurko Ivan, bogoslovec v Mariboru. 39. Kakuška Franc, kapelan v Ribnici na Pohorju. 40. Kavčič Marija, c. kr. učiteljica v Idriji. 41. Klemenčič Ivan, nadučitelj na Rečici. 42. Klemenec Ivan, trgovec v Trstu. 43. Klinar Viktor, c. kr. poštni asistent v Trstu. 44. Klobučar Anton, notarski kandidat v Marnbergu. 45. Knjižnica šolska v Radečah. 46. Knjižnica vseučilišna v Gradu. 47. Kobilca J., trgovski poslovodja v Ljubljani. 48. Komel Gabrijele, učiteljica v Rifenbergu. 49. Kosec, Franc, župnik na Katinari. 50. Kranjc Davorin, bogoslovec v Mariboru. 51. Kranjc Franc, nadučitelj v Slivnici. 52. Kranjc Jakob, kapelan na Zibiki. 53. Kremenšek Ivanka, zasebnica v Planini. 54. Kresnik Peter, učitelj na Gorici. 55. Lakmayer Franc, župnik v

Grahovem. 56. Lazar Luka, trgovec in posestnik v Kamni Gorici. 57. Leskovec Anton, c. kr. poštar in posestnik v Idriji. 58. Ljčen Ivan, veleposestnik v Rifenbergu. 59. Logar Rajmund, kapelan v Dolini. 60. Lokar Anton, veleposestnik v Ajdovščini. 61. Lokar Anton notarski koncipijent v Ajdovščini. 62. Lorber Franc, učitelj na Rečici. 63. Lužar F., učitelj-vodja na Dobravi. 64. Markovič Peter, slikar v Rožeku. 65. Dr. Medved Anton, c. kr. gimnazija'ni učitelj v Mariboru. 66. Medved Martin, kapelan v Žalcu. 67. Miholič Stanko, kr. velike realke profesor v Zagrebu. 68. Miklavič Franc, učitelj-vodja v Soči. 69. „Mir“, katoliško, slovensko bralno društvo pri Veliki Nedelji. 70. Muršič Franc, bogoslovec v Mariboru. 71. Nagodé Franc, trgovec in posestnik v Idriji. 72. Dr. Netušil Franc, c. kr. rudn. zdravnik v Idriji. 73. Novak Alojzij, c. kr. učitelj v Idriji. 74. Novak Ant., bogoslovec v Mariboru. 75. Olifčič Friderik, gostilničar in posestnik na Bohinjski Beli. 76. Oranič Franc, bogoslovec v Ljubljani. 77. Pavlica Franc, posestnik v Rifenbergu. 78. Dr. Pazmom J., lic. profesor v Zagrebu. 79. Pelnar Anton, administrator v Črni. 80. Perpar F. župnik v Zagradcu. 81. Pertot Josip, učitelj-vodja v Bazoviči. 82. Pestovšek Karol, nadučitelj v Slivnici. 83. Peternek Ana, zasebnica v Trstu. 84. Pintarič Zvonimir, kaplan pri Sv. Lovrencu. 85. Plaskan Vincenc, župnik na Zibiki. 86. Požar Anton, učitelj-vodja v Trebčah. 87. Prelovec Franc, pom. uradnik in gostilničar v Idriji. 88. Pretnar Janez, posestnik v Zagoricah. 89. Ravbar Josip, učitelj v Opatjemseu. 90. Rožman Ivan, zas. uradnik v Brežicah. 91. Rožman Vekoslav, bogoslovec v Mariboru. 92. Rubetič Cvetko, kr. velike realke profesor v Zagrebu. 93. Ruprecht Janko, lekar v Trebnjem. — 94. Schwentner Karol, župan na Vranskem. 95. Sever Ivan, bogoslovec v Ljubljani. 96. Sila Ignacij, posestnik v Trebnjem. 97. Strušek Franc, c. kr. notar v Ložu. 98. Strnad Marica, učiteljica v Št. Jurji ob južni železnici. 99. Supan Franc, učitelj v Brežicah. 100. dr. Šebesta Josip, obč. zdravnik v Podgradu. 101. Šega Ivan, učitelj v Spodnjem Logatecu. 102. Šepetavec Josip, trgovec v Idriji. 103. Šetina Franc, učitelj na Ponikvi. 104. Šifrer Ivan, kaplan v Hrušici. 105. Šinkovec Karol, c. kr. sod. kancelist v Idriji. 106. Širaj Andrej, bogoslovec v Ljubljani. 107. Škofic Alojzij, pos. sin v Št. Vidu pri Brdu. 108. Šobor Alojzij, kaplan v Pišečah. 109. Šola ljudska v Spodnjem Logatecu. 110. Štoka Jakob, odv. uradnik v Kontovelju. 111. Šuštar Ivan, župnik v Srečah. 112. Traven Franc, bogoslovec v Ljubljani. 113. Treven Ivan, župnik pri Sv. Ivanu. 114. Trost Franc, učitelj v Vodica. 115. Trstenjak Ernest, bogoslovec v Mariboru. 116. Turk Josip, nadučitelj v Begunjah. 117. Varlec Franc, trgovec v Brežicah. 118. Vernja Ida, učiteljica v Rifenbergu. 119. Vidic Ignacij, trgovec v Petelinjah. 120. Vidmar Ivan, trgovec v Črnem Vrhu nad Idrijo. 121. Vodušek Andrej, župnik v Vojniku. 122. Vogelcnik Ivan, c. kr. učitelj v Idriji. 123. Vondrašek Václav, kaplan v Št. Jerneju. 124. Vovk Anton, posestnik v Gradu. 125. Walter Primož, zast. „Slavije“ v Črni. 126. Warmut Ivan, kaplan pri fari na Jezeru. 127. Zadravec Jakob, trž. sin v Središči. 128. Zajec Rudolf, stud. techn. na Dunaju. 129. Zevnik Michael, posestnik v Zupelovci. 130. Zrnko Gašpar, bogoslovec v Mariboru. 131. Zupan Ivan, bogoslovec v Ljubljani. 132. Zupančič Franja, učiteljica v Kobaridu. 133. Zavbi Ivan, bogoslovec v Ljubljani. 134. Žmave Josip ml. posestnik v Zlogonskem. 135. Žnidarčič Andrej ml., vikar v Oseku. 136. Žnidaršič Franc, kr. velike realke profesor v Zagrebu.

C. Dijaki-naročniki:

1. Abram Anton, gimnazijec v Ljubljani. 2. Bončar Anton, gimnazijec v Ljubljani. 3. Brumat Miroslav, dijak v Gorici. 4. Kajzelj Alojzij, realec v Ljubljani. 5. Knific Ivan, gimnazijec v Ljubljani. 6. Košir Ivan, gimnazijec v Ljubljani. 7. Kržišnik Jurij, gimnazijec v Ljubljani. 8. Novak Franc, gimnazijec v Ljubljani. 9. Pengov Franc, gimnazijec v Ljubljani. 10. Petrič Ivan, gimnazijec v Ljubljani. 11. Šega Ignacij, realec v Ljubljani. 12. Valjavec Pavl, gimnazijec v Ljubljani. 13. Zaplotnik Ivan, gimnazijec v Ljubljani.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 4. januarija.

(Tiskovine za razdeljevanje živinske soli posebnim občinam na Kranjskem) in za naročitev te živinske soli pri c. kr. solnem uradu so dogo-

tovljene ter jih lahko dobijo občinski predstojniki pri pristojnem oddelku c. kr. finančne straže; vsaka pola teh tiskovin velja 1 krajcar.

(Pogreb † Ivana K. Legata) Od Križevega se nam piše: „Ne veste ne dneva ne ure“. Te besede sv. pisma uresničile so se zopet v Križevem pri Kostanjevici, ko nam je neizprosna smrt vzela č. g. Janeza Legata, ondotnega kapelana ter ga preselila v boljše življenje. Ni dolgo ko je bil rajni še zdrav in vesel — ali zdaj že počiva v hladni zemlji. Vsakdo je želel, da bi g. Legat še dalje časa deloval v blagor sv. kriških župljanov, ki so ga vsi zelo spoštovali; to je bilo tudi pričakovati, ker bil je čvrst in krepak, toda človek obrača, Bog pa obrne. Ko je šel obhajati se je prehladil in dobil je bolezen, ki ga je v štirnajstih dneh spravila pod zemljo. Ko je uvidel, da ne bode več okreval, bil je sicer potr, pa vdan v voljo božjo. Nazadnje je želel videti še svojo mater, ki mu je silno žalostna 26. grudna ob 7. uri zvečer zatisnila oči. Pogreb rajnega, ki se je vršil 28. grudna ob 10. uri zjutraj, je bil veličasten. Vč. g. dekan dr. J. Štrbenec v spremstvu 6 duhovnikov in skoraj vsi župljani izkazali so mu zadnjo čast. Ko je g. dekan opravil slovesno sv. mašo, stopil je na prižnico ter v ganljivem in izbranem govoru opisal življenje rajnega, ter vzlasti tešilo neutolažljive matere, sestri in brata rajnega, proti koncu svojega pretresljivega govora izrazil upanje, kako da se zdaj blagi gospod Janez veseli pri Bogu in prosi za nas. Ljudstvo je mej govorom, kakor tudi potem na pokopališču glasno jokalo — živ dokaz, kako zelo je ljubilo umrlega g. Janeza. Pogreb, ki je bil že sam na sebi veličasten, poveljali so še gospodje peveci iz Kostanjevice pod vodstvom ondotnega mestnega učitelja g. Potrebina. Žalostni smo stali kraj groba, v katerega so položili zemske ostanke blagega g. Legata! Zapustili smo gomilo ter se razšli, toda pozabili ga ne bomo. — Počivaj v miru, lahka bodi ti zemljica!

(8. I. januarjem) nastopili so vsi novoimeno-vani mestni uradniki svoje službe. Odslej so v Gallietovi hiši naslednji uradi (oddelki in uradniki): v I. nadstropju: vodovod, policijski oddelek in objavnii urad, v II. pisarna tajnikova in mestni fizikat, vsi ostali poslujejo sedaj še v prejšnjih prostorih.

(Nova maša.) Prihodnjo nedeljo, to je dne 7. januarija, bo v tukajšnji župni cerkvi sv. Petra ob 9. uri daroval slovesno novo mašo preč. gosp. Jakob Sedmak, bogoslovec tržaške škofije. Slavnostni govor imel bo g. katehet J. Smrekar.

(Dobrepoljskemu nadžupniku veleč. gosp. Val. Sežunu) se je zdravje že znatno zboljšalo, le še hripa in kašelj ga nekoliko nadlegujeta, sicer pa zapusti čez dan že nekoliko postelj.

(Sneha) palo je zadnja dva dneva po Notranjskem in Dolenjskem nad štiri palce, in so sejmarji bili po nekod primorani poslužiti se za svoje vozove priprege. — V Ljubljani smo v tem oziru bolj srečni, dasi se pa tu ne manka prave kraške burje.

(Prešičji tatovi.) V Hrušici in na Fužinah pri Ljubljani so tatovi 16. dec. m. l. ob 11. po noči pri dveh hišah dva prašiča ukradli; ako ravno so bili svinjaki s ključavnicami zaprti. Pri enem sosedu teh ukradenih sta slišala dva fanta pokanje odperanja svinjaka in potem pozneje zavriliti enega prašiča, sta hitro vstala in letela po cesti za njimi ter upila hura! držite jih! držite jih! Tatovi so na to vpitje prašiča popustili in z vozom ušli. Sumi se da so bili morda cigani.

(Burja na Goriskem.) V ponedeljek večer jela je pihati v Gorici silna burja. V torek in sredo tulla je neprestano ter pognala vso gorisko podnebno milobo na topli jug. Toplomer preleviši se v mrazomer kaže 3° R. pod ničlo. Potok Kozenj, kateri teče skoz Gorico, je ves premrznjen. — „Trinajst let bivam že v Gorici — rekel je nekdo — a take burje nisem še doživil“. Skoraj bi mu verjeli.

(Žrebanje srečk avstrijskega rudečega križa.) dne 2. januarija t. l. Glavni dobitek 35.000 gl. je zadela serija 3941 št. 3; 1000 gl. s. 7902 št. 7; po 100 gl. s. 218 št. 17, s. 626 št. 24, s. 1084 št. 24, s. 1454 št. 18, s. 1892 št. 41, s. 3765 št. 46, s. 5313 št. 37, s. 6011 št. 25 in 41, s. 6695 št. 31, s. 6915 št. 41, s. 10868 št. 38, s. 10961 št. 24, s. 11554 št. 42, s. 11898 št. 37; po 50 gl. s. 345 št. 34, s. 1854 št. 21, s. 2262 št. 13, s. 4455 št. 5, s. 5566 št. 25, s. 5605 št. 10, s. 5739 št. 22, s. 6446 št. 26, s. 6682 št. 32, s. 7144 št. 14, s. 9439 št. 35, s. 10109 št. 44, s. 10570 št. 43, s. 10843 št. 23, s. 11744 št. 2. — Pri amor-

tizacijskem žrebanju so bile vlečene serije: 326, 422, 915, 1816, 2103, 2208, 3753, 4776, 5436, 6149, 6241, 6359, 7362, 7308, 7380, 7581, 7666, 8169, 8447, 8503, 8560, 9194, 9232, 9359, 9449, 9745, 10267, 10882, 11386, 11797. Vse številke 1—50 v teh serijah dobe 12 gld.

(Imenik redovnikov sv. Frančiška) Kranjsko-hrvaške provincije za l. 1894 je izšel. Iz njega posnamemo, da ima ta red ob začetku tega leta v dvanajst samostanih 79 redovnikov mašnikov, 19 bogoslovcev, 4 novice klerike, 44 lajkov in 27 samostanskih tretjerednikov. Minister provincialis je v Ljubljani bivajoči preč. o. Placid Fabiani.

(Iz Ilirske Bistrice:) Mislím, da bom ustregel častitim bračcem „Slovenčevim“, ako jim kaj iz našega kraja poročam, tembolj, ker ni bilo že zdavnaj v cenjenem „Slovencu“ nobenega dopisa iz naše doline. Letina je bila v bistriški in trnovski soseski letos slabša zaradi spomladne hude zmrzline in zaradi toče, katera je dne 12. julija jako naše polje oklestila. Po vseh drugih vaseh trnovske župnije so pa s pridelki prav zadovoljni. Tudi sadja je bilo na vrtilih mnogo, le škoda, da se jabolka niso mogla, kakor je bilo druga leta, tujcem prodati. Češplje pa so ljudje pokubali v žganje, katero pa nima nikakoršne cene. Ravno tako tožijo ljudje, da so drugi pridelki v Reki in v Opatiji jako ceno, razven sená, ki je zelo drago, ter ga ljudem že zdaj primanjkuje. Jako varčno morajo kmetje s senom ravnati, ako hočejo prerediti živino. — Tudi pri nas čutimo, kaka nadloga so za ljudi potepuhi in cigani. Pred božičnimi prazniki so se klatili po vasi Veliki Bukovici štirje cigani ter ljudstvo nadlegovali. Nenadoma izgine kmetu iz hleva po noči lepa, mlada kobila. Spomnil se je mož brž, kdo mu jo je ukradel, in na vse strani je razposlal ljudi iskat predrzne tatove. Se le čez nekaj dnij so vjeli hudobneže v Delnicah na Hrvaškem ter kmetu vrnilo odpeljano živinče. — Kakor drugod, tako nadleguje tudi pri nas bolezen hripa ubogo ljudstvo. Še precej hudo ljudi napada in v nekaterih hišah je kar vse bolno. Slabotni in stari ljudje si ne morejo dolgo časa opomoči, mladi in krepki v par dneh prebolijo in so kmalu zopet dobri. Nadjažno se, da bo mrzla burja, katera že nekaj dni hudo razsaja, odpihala iz našega kraja to hudo nadlogo. — Naj konečno še omenim našega častitega gospoda kapelana Al. Rudolfa, katerega so pred nekaj časom dopisniki v „Slov. Narodu“ strastno napadali. Namen tem dopisom je bil očit. Hoteli so namreč gospoda pri njegovem predstojniku počrniti in mu pri ljudeh veljavo in spoštovanje vzeti. Tega namena niso, hvala Bogu, nikakor dosegli. Gosp. Rudolf je storil svojo dolžnost kot državlján, kot duhovnik, in se je je proti krivičnim napadom nasprotnikov moško branil. Kar se mu je v dopisih očitalo, je bilo puhlo in prazno, ker so ga dolžili celo takih stvari, s katerimi ni bil on v nobeni dotiki. Neki mož, kateri nikakor ne spada h konservativni stranki, je prebravši omenjeno sramotenje, izustil: „No, ta je pa že predebela, tega jim ne bo nihče verjel.“ Vsakdo, ki opazuje naše tukajšnje razmere, mi bo pritrdil, da je naše ljudstvo prej spoštovalo gosp. kapelana Rudolfa kot vestnega, vnetega duhovnika, zdaj ga pa še bolj čišla in ceni kot značajnega, neustranjenega moža. Omenjeni dopisniki niso omadeževali njemu časti, pač pa so omadeževali sebe, ker iz vsake vrstice se lahko spozna, da so pisali le iz strasti in mržnje do duhovnikov, katerim bi radi odvzeli vse državljanske pravice.

Telegrami.

Trst, 3. januarja. Deželni zbor se je otvoril z nagovorom deželnega glavarja Pi-

terija, ki je priporočal varstvo narodnih in samoupravnih koristij.

Trst, 4. januarja. Včeraj je burja več oseb poškodovala, nekaterim je zlomila noge. Lojdova parnika „Iris“ in „Trst“ nista mogla odpluti. Promet z lokalnimi parniki se je ustavil. Burja dalje traje in močno mete.

Poreč, 3. januarja. Deželni zbor se je sklical z nagovorom deželnega glavarja, ki se je skončaval s slavoklicem na cesarja. Poslanci so se odzvali z eviva in živoklici. Ko je potem predsednik predstavil vladnega komisarja, ostavili so hrvaški poslanci dvorano. Vladni komisar je zbor pozdravil v italijanščini in hrvaščini. Ker zbor ni bil več sklepčen, se je potem seja zaključila.

Rim, 3. januarja. 12.000 mož so poslali za podkrepljenje na Sicilijo.

Umrli so:

2. januarja. Jožef Pust, delavec, 25 let, Hradskega vas 12, jetika.

3. januarja. Stanislav Hubat, profesorjev sin, 7 mes., Gospodske ulice 6, atrofie. — Jožefa Mayer, uradnikova vdova 71 let, Gospodske ulice 1, oslabljenje srca.

V bolnišnici:

30. decembra. Franc Dimnik, dmiar, 66 let, pljučnica — Andrej Cigole, postrežek, 51 let, s pridenje jater.

1. januarja. Elizabeta Kilar, gostija, 80 let, ostarelost. 2. januarja. Janez Koglič, delavec, 23 let, jetika. — Jurij Benedek, klavec, 70 let, paralysis marasmus.

Najbolše spričevalo o dobroti premovane **želodčne tinkture** lekarja Piccolija v Ljubljani so odlikovanja, katera so jej priznali odlični možje znanosti vseh dežel na higijeničnih razstavah v Londonu, Parizu in Genfu. — Steklenica velja 10 kr. 584 4 10-3

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.		736.3	-8.0	m. vzh.	oblačno	
3 2. u. pop.		735.9	-9.8	"	"	0.00
9. u. zveč.		737.6	-11.0	"	"	
Srednja temperatura -9.5°, za 6-7 pod normalom						

V najem se oddá

na novo zidana kovačnica

z vsem potrebnim orodjem in stanovanjem pod jako ugodnimi pogoji. 7 5-1

Več se izvé pri lastniku A. Kobi-ju v Borovnici.

Stanarinske knjižice
za stranke z uradno potrjenimi določbami hišnega reda v slovenskem in nemškem jeziku, z razpredelbo za vplacavanje stanarine, vodovodne in mestne doklade, dobé se komad po 15 kr., 10 komadov vkup 1 gld. v Katol. Tiskarni v Ljubljani.

Vizitnice

priporoča

Katol. Tiskarna.

Tujci.

3. januarja.

Pri **Maliču:** Echstein, trgovec; Ruhmann in Kohn z Dunaja. — Wiliczek, potovalec, iz Prage. — Ivan Handler, Ludovik Schönberger iz Beljaka. — Fuchs, posestnik, iz Preddvora. — dr. C. Samuely, jurist, iz Novega Kloštra. — Fatur iz Gornjega Grada.

Pri **Stonu:** Vencel Prául, tehnik, iz Prage. — Zelnik, župnik, iz Čemšenika. — Schollmayer s Snežnika. — Stergule in Meden iz Begunj. — Pöch, nadinženér, iz Riese. — Tachauer iz Vel. Kanize. — Gospa Wellisch iz Zagreba.

Pri **bavarskem dvoru:** Rosa Fink iz Kočevja. — Kohn iz Postojine.

Pri **avstrijskem caru:** Wolter s Črnega Potoka. — Betz iz Monakovega. — Anton Krošl, respecijent c. kr. finančne straže, iz Kranja.

Vsebina I. zvezka 1894:

1. Andrej Komel pl. Sočebčan. (Posnetek po Komelovem opisu svojega življenja.) — 2. Sotrudnikom „Dom in Svet“-a. Zložil Anton Medved. — 3. Silvestrova noč. Zložil Anton Medved. — 4. V božični noči. Zložil Anton Medved. — 5. „O Van tas!“ Zložil Anton Medved. — 6. Gospa s pristave. (Zgodovinski roman.) Spisal I. Kraljev. — 7. Selanov zet. (Povest.) Spisal Slavoljub Dobrávec. — 8. Gornjigrad na Štajerskem. (Krajepisno zgodovinska črtica.) Spisal F. K. — 9. Potovanje križem jutrove dežele. Piše dr. F. L. — 10. Književnost: A. Slovenska književnost Knjige družbe sv. Mohorja: Na krivih potih. (Povest, spisal Zaljski.) — Kitajci in Japonci. (Sp. J. Staré.) — Slovanska književnica. (2. 3. 4. in 5. snopič.) — Zabavnik. (Nabral Anton Brezovnik.) — Ilustrovani narodni koledar. (Uredil Dragotin Hribar.) — Koledar Katoliškega tiskovnega društva. — 11. Umetnost A. Slovenska umetnost. (Slikarstvo in kiparstvo; glasba; stavbarstvo; cerkvena umetnost.) — B. Poljska in hrvaška umetnost. — 12. Razne stvari. Mal spomin dveh slovenskih pesnikov — za kratek čas. (Poroča dr. Jos. Pajek.) — Naše sliku. — Slike: 1. Glava „belvederskega Apolona“ v Vatikanu. — 2. Andrej Komel pl. Sočebčan. (Narisal Jos. Germ.) 3. Sveti Trije Kralji. (Naslikal Jurij Šubic.) — 4. Pred mestnimi vrati. (Narisal J. H.) — 5. Novo mestno gledišče v Krakovu. (Po načrtu Zawiejskega.) 6. Cerkev in grajščina v Gornjemgradu. — 7. Sarajevo. (Pogled z jugovshodne strani.) Narisal T. M.

17 1

Tužnim srcem javljamo, da je Bogu Vsegamogočnemu dopadlo našo ljubo mater oziroma stara mater

Uršulo Pečar

prevideno s sv. zakramenti za umirajoče v 84 letu njene starosti po dolgi bolezní poklicati danes ob 1/4 uri zjutraj v boljšo domačijo.

Pogreb in sv. maša zadušnica bode v tukajšnji farni cerkvi v petek ob 8 uri zjutraj.

Naj bode ranjca priporočena vsem prijateljem in znancem v molitev in blag spomin.

Kranjska Gora, dné 3. januarja 1894.

Jožef Pečar, duhovnik v pokoju, sin. — **Marija**, om. **Mertelj**, **Neža**, om. **Kustrin**, hčere. — **Amalija**, om. **Pičman**, **Štefanija**, **Ida**, **Uršula Marija**, **Franc**, vnuki.

Dunajska borza.

Dné 4. januarja.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 40 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 . 25 .
Zlata renta 4%, davka prosta	118 . 80 .
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 . 70 .
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1001 . — .
Kreditne akcije, 160 gld.	353 . 25 .
London, 10 funtov strl.	123 . 85 .
Napoleonodor (20 fr.)	9 . 85 1/2 .
Cenarski cekini	5 . 85 .
Nemških mark 100	60 . 80 .

Dné 3. januarja.

Ogerska zlata renta 4%	117 gld. 10 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 . 10 .
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	144 . 50 .
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	161 . — .
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	194 . 50 .
Zastavna pisma avstr. oser. zem. kred. banke 4%	98 . 40 .
4% kranjsko deželno posojilo	97 . 60 .
Kreditne srečke, 100 gld.	— . — .
St. Genois srečke, 40 gld.	69 . 75 .

4% srečke dunajske parobrodne družbe	139 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 . 80 .
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 . 50 .
Salmove srečke, 40 gld.	71 . — .
Waldsteinove srečke, 20 gld.	43 . — .
Ljubljanske srečke	— . — .
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153 . 50 .
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2917 . 50 .
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	107 . 50 .
Papirnih rubeljev 100	132 . 10 .

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„M E R C U R“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnice.